

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/184/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714204162
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yveta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5714204162.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava Pribinova č. 25, proti žalovanému: T. T., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom V. X, K. XXXX/X, zastúpený opatrovníčkou Martinou Ursínyovou, pracovníčkou Okresného súdu Martin, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Občianske združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov so sídlom v Bratislave, Šafárikovo nám. 7, IČO: 42 362 962, právne zastúpeného: JUDr. Patrik Podhorský, so sídlom v A., D. XX, v konaní o zaplatenie 471,44 Eur s príslušenstvom, o späťvzati žaloby žalobcom, takto

rozhodol:

Pripúšťa späťvzatie žaloby, rozsudok Okresného súdu Martin č. k. 10C/193/2014-48 zo dňa 17.12.2014 zrušuje a konanie zastavuje.

Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Rozsudkom č. k. 10C/193/2014-48 zo dňa 17.12.2014 okresný súd zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 471,44 Eur spolu s príslušenstvom na základe uzatvorenej zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 19.11.2009. Žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi proti žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Rozsudok okresného súdu prevzal žalobca prostredníctvom právneho zástupcu dňa 30.01.2015.

Podaním doručeným okresnému súdu dňa 06.02.2015, ešte v lehote pre podanie odvolania, žalobca prehlásil, že podanú žalobu berie v celom rozsahu späť a žiada konanie zastaviť, a to bez uvedenia dôvodu.

Výzvou zo dňa 09.02.2015 okresný súd vyzval žalovaného, ako aj vedľajšieho účastníka na jeho strane, aby sa vyjadrili v lehote 10 dní, či súhlasia so späťvzatím žaloby. K podanej výzve súd pripojil doložku, že v prípade, ak sa v stanovenej lehote nevyjadrí, bude mať za to, že so späťvzatím žaloby súhlasia. Žalovaný výzvu prvostupňového súdu prevzal prostredníctvom ustanovenej opatrovníčky dňa 11.02.2015, avšak doposiaľ sa k nej nevyjadril. Vedľajší účastník výzvy prvostupňového súdu prevzal prostredníctvom právneho zástupcu dňa 16.07.2015, pričom podaním doručeným súdu dňa 04.03.2015 vyjadril súhlas so späťvzatím žaloby. Súčasne si uplatnil trovy konania.

Podľa § 208 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa o jeho rozhodnutí nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd

rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

V prejednávanej veci vzal žalobca späť svoju žalobu dňa 06.02.2015 a to po tom, ako okresný súd, ako súd prvého stupňa rozhodol vo veci samej, pričom jeho rozhodnutie doposiaľ nie je právoplatné.

S poukazom na vyššie uvedenú procesnú situáciu odvolací súd späťvzatie žaloby pripustil, rozsudok Okresného súdu Martin zrušil a konanie zastavil a to bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p..

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 1 veta prvá O.s.p. podľa ktorého, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Zavinenie v zmysle citovaného zákonného ustanovenia je potrebné skúmať z procesného hľadiska. Zavinenie môže byť na strane navrhovateľa aj odporcu. Vždy bude zavinenie na strane navrhovateľa a teda jeho povinnosť uhradiť vzniknuté trovy konania, ak dôvodom na zastavenie konania bolo späťvzatie návrhu a súčasne nejde o situáciu, ktorú predpokladá § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. teda, že späťvzatie návrhu, ktorý bol podaný dôvodne by bolo spôsobené správaním žalovaného (nález Ústavného súdu SR zo dňa 12.12.2012 sp. zn. I. ÚS 463/2012-23).

S poukazom na uvedené by žalovanému patrilo právo na náhradu trov konania, avšak tento si žiadne trovy konania neuplatnil a ani z obsahu spisu odvolací súd nezistil vznik nároku na ne. Žalovanému preto náhradu trov konania nepriznal.

Pokiaľ sa týka zastúpenia vedľajšieho účastníka advokátom krajský súd dospel k záveru, že toto nemalo v danej veci opodstatnenie, keďže samotnou úlohou spotrebiteľských združení je ochrana práv spotrebiteľov.

Oprávnenie právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, vystupovať v konaní ako vedľajší účastník vyplýva z výslovného znenia § 93 ods. 2 O. s. p.. Je zjavné, že vstup takejto osoby do konania je v princípe motivovaný snahou aktívne presadzovať práva spotrebiteľa s cieľom zabezpečiť čo najširšiu ochranu spotrebiteľských záujmov. Z obsahu ustanovenia § 25 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. vyplýva, že postavenie spotrebiteľského združení v konaní ako účastníka je podmienené tým, že ochrana spotrebiteľa je hlavnou náplňou jeho činnosti, alebo je táto osoba uvedená v zozname oprávnených osôb vedenom Európskou komisiou. Aktuálna právna úprava umožňujúca združeniu na ochranu spotrebiteľa vystupovať v civilnom procese bola prijatá do nášho právneho poriadku s cieľom presadiť záujmy spotrebiteľa. Pokiaľ takéto združenie vzniklo s deklarovaným cieľom chrániť spotrebiteľské práva a následne na tomto princípe vstúpilo do konania, je zjavné, že malo v zmysle právnej úpravy disponovať špecifickými odbornými vedomosťami, ktoré by boli spôsobilé zabezpečiť kvalifikovaný postup v konaní.

V posudzovanej veci vstúpilo do konania spotrebiteľské združenie ako vedľajší účastník zastúpený advokátom. Krajský súd nijako nespochybňuje právo ktoréhokoľvek účastníka (aj vedľajšieho účastníka) využiť služby advokáta a nechať sa v konaní zastúpiť. Podstatnou otázkou však v danom prípade bola účelnosť takéhoto postupu, keďže trovy spojené s týmto zastúpením by mala znášať druhá procesná strana. Ak samotné združenia vznikli s cieľom podporovať práva spotrebiteľov na Slovensku, javilo sa odvolaciemu súdu nadbytočné využívať osobitné služby advokáta, pokiaľ sa predmet sporu týka hlavného predmetu činnosti vedľajšieho účastníka. V tomto smere neobstoja argumenty, že vedľajší účastník má nedostatočný administratívny aparát, a preto nie je schopný riadne uplatňovať práva spotrebiteľa. Takéto tvrdenia totiž spochybňujú samotnú podstatu existencie spotrebiteľského združení a vyvolávajú predstavu o špekulatívnych cieľoch jeho založenia.

Žiada sa uviesť, že vedľajšiemu účastníkovi nie je nijako upreté právo na náhradu trov konania, ak mu takéto trovy v súvislosti s konaním vznikli. Podľa názoru krajského súdu však tieto trovy nezahŕňajú aj náklady spojené so zastúpením advokátom. Účelne vynaložené hotové výdavky si mohol vedľajší účastník uplatniť v súlade s civilno-procesnou úpravou, čo však neučinil.

Na záver a na podporu správnosti vyššie uvedenej argumentácie odvolací súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6MCdo 5/2013 zo dňa 19.03.2014, ktorý v dôvodoch svojho rozhodnutia konštatoval, že trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní mení len o aktualizáciu tej ktorej veci a jej individualizáciu na súdoch SR nemožno považovať za trovy nevyhnutne vynaložené na riadne bránenie práva na súde.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd vedľajšiemu účastníkovi trovy konania nepriznal.

Toto rozhodnutie odvolacieho senátu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.